

До Конституційного Суду України

01033, м.Київ, вул.Жилиянська, буд.14

від гр.Міщанчук Валентини
Григорівни,

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ
про офіційне тлумачення положень
ч.1, ч.2, ч.3, ч.4, ч.5, ч.6 ст.33 Закону України «Про оренду землі»

В цивільній справі _____, провадження
за позовом ПП «Таврія» до гр.Міщанчук В.Г., ФГ «Скорук М.А.»,
Управління Держземагентства у Нікопольському районі Дніпропетровської
області, третя особа – ТОВ «Дніпропетровська обласна земельна агенція»
«Про визнання недійсним договору оренди земельної ділянки та
визнання договору оренди землі поновленим з попереднім
орендарем», Апеляційний суд Дніпропетровської області (провадження
ухвалою від 15.10.2015 року залишив в силі
рішення Нікопольського міськрайонного суду Дніпропетровської області
від 19.05.2015 р., а саме -

Тобто:

1. визнано недійсним договір оренди земельної ділянки , загальною площею _____ укладений 26.03.2012 р. між ФГ «Скорук М.А.» та гр.Міщанчук Валентиною Григорівною.
2. Визнано договір оренди земельної ділянки , загальною площею _____, укладений 09.02.2007 року між ПП «Таврія» та гр.Міщанчук Валентиною Григорівною, поновленим.
3. зобов'язано гр.Міщанчук Валентину Григорівну вчинити дії щодо укладення з ПП «Таврія» додаткової угоди.
4. вирішено питання про розподіл судових витрат.

Копія рішення та ухвали надається. (додаток №1)

Договір оренди між гр.Міщанчук В.Г. та ПП «Таврія» було укладеного 09.02.2007 року, терміном дії на 5 років. Копія надається (додаток № 2).

Договір оренди між гр.Міщанчук В.Г. та ФГ «Скорук М.А.» було укладено 26.03.2012 р., зареєстрований 27.03.2012 року за №122290004004090 . (надалі - договір оренди від 2012 р.) Копія надається (додаток №3)

В той час, як в інших цивільних справах Верховним Судом України зроблено протилежні висновки, при розгляді аналогічної справи та однакових підставах позову було по - іншому застосовано норму ч.1, 4, 5, 6 ст.33 Закону України «Про оренду землі», а саме -

1) *За позовом ФОП - особи 1 до Тростянецької районної державної адміністрації Вінницької області про визнання протиправної бездіяльності та зобов'язання вчинити певні дії.*

Спір між сторонами виник в зв'язку з тим, що власник землі – сторона по справі Тростянецька РДА не продовжувала термін дії договору оренди земельної ділянки, укладеного раніше.

Форма власності державна, власник землі – Тростянецька РДА.

Підставою поновлення в порядку ст.33 Закону України «Про оренду землі» є рішення.

В судовому порядку суд I інстанції постановою від 21.11.2011 року задовольнив позов позивача частково, визнав протиправною бездіяльність Тростянецької РДА, та зобов'язав її вчинити передбачені ст.33 Закону України «Про оренду землі» дії щодо укладення із ФОП додаткової угоди про поновлення договору оренди.

Суд апеляційної інстанції постановою від 29.03.2012 р. по даній справі – рішення суду I інстанції скасував, в задоволенні позову – відмовив.

Суд касаційної інстанції ухвалою від 30.05.2013 року – скасував постанову суду апеляційної інстанції – і залишив в силі рішення місцевого суду.

Тростянецька РДА (власник землі) не погоджуючись з рішенням суду касації, та в зв'язку з неоднаковим застосуванням норми ст.33 Закону України «Про оренду землі», маючи в наявності різні судові рішення по аналогічним справам, при застосуванні норми ст.33 Закону України «Про оренду землі» - власник землі звернувся до Верховного Суду України.

Верховний Суд України задовольнив заяву власника землі, форма власності - державна., дійшовши наступних висновків:

Необхідною умовою укладення договору оренди земельної ділянки, яка перебуває у державній власності - є наявність рішення.

За відсутності такого рішення зобов'язати орган в судовому порядку укласти такий договір або ж його поновити неможливо, оскільки це суперечить вимогам ст.319 ЦК України.

РДА (власник землі) є вільною у реалізації права розпоряджатись землею та вільна у виборі суб'єкта надання йому права користування землею у порядку, встановленому законом.

Таким чином, реалізація переважного права на поновлення договору оренди земельної ділянки можлива лише **за наявності волевиявлення на те, сторін,** яке з боку уповноваженого органу оформлюється відповідним **рішенням.**

Верховний Суд України, у даній справі надав перевагу власнику землі, форма власності якої – державна, задовольнив заяву РДА, ухвалу суду касаційної інстанції скасував, направивши справу на новий розгляд.

Суди розглядаючи дану справу по – різному застосовували ст.33 Закону України «Про оренду землі», **зобов'язуючи власника землі – всупереч його волі, його волевиявленню, укладати додаткову угоду** про поновлення договору оренди з ФОП (колишнім орендарем) земельної ділянки, строк дії якого закінчився, однак ФОП вирішив в судовому порядку вирішити дане питання , **обійшовши бажання власника землі.**

З чим Верховний Суд України, постановою від 01.10.2013 року – не погодився, зробивши відповідні висновки на користь відповідача – власника землі (РДА.) Копія постанови надається (додаток №4)

2) В іншій цивільній справі, справа № 0426/13748/2012, провадження №2/0182/500/2014 розглядаючи аналогічну цивільну справу «Стьопін – Скорук - Таврія» Нікопольський міськрайонний суд Дніпропетровської області виніс рішення від 21.03.2014 року, яким позивачу – ПП «Таврія» в задоволенні позову - відмовлено, ухвалою Апеляційного суду Дніпропетровської області від 26.05.2014 року, провадження №22-ц/774/4332/14 - рішення залишено в силі. (додаток №5)

Судом I інстанції позивачу було відмовлено, через наступні підстави:

1. відповідно до ст.33 закону України «Про оренду землі» - орендар який має намір скористатись переважним правом на укладення договору оренди землі на новий строк, **зобов'язаний повідомити про це орендодавця** до спливу строку договору оренди землі у строк, встановлений цим договором , але не пізніше ніж за місяць до спливу строку оренди землі.

Однак, позивач – ПП «Таврія» не надало доказів, що особа 4 отримав вказане повідомлення.

Відповідно до ст.627 ЦК України, сторони є вільними в укладенні договору, виборі контрагента та визначенні умов договору з урахуванням вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, звичаїв ділового обороту, вимог розумності та справедливості.

Конституція України (ст.41) гарантує громадянину право розпоряджатись своєю власністю на власний розсуд.

Договір оренди з ПП «Таврія» від 10.02.2007 р., зареєстрований 23.03.2007 року, був укладений терміном на 5 років, закінчився 23.03.2012 року.

ПП «Таврія» - колишній орендар, не є стороною укладеного договору оренди між ОСОБОЮ 4 з ФГ «Скорук М.А.», укладений договір оренди не порушує права позивача.

Висновки суду апеляційної інстанції в ухвалі від 26.05.2014 року, якою залишено рішення суду I інстанції без змін -

1.строк договору оренди, укладеного між ПП «Таврія» та Стьопіним М.М. закінчився 23.03.2012 року.

2. положення ст.. 33 Закону України «Про оренду землі» не можуть бути примусом для власника земельної ділянки і передбачають право, а не обов'язок на укладення договору оренди на новий строк, враховуючи при цьому положення ст. 6, ст. 203, ст. 316, 317, 319, 321, 651 ЦК України – свобода договору, вільне волевиявлення особи, непорушність права власності, здійснення цього права власником відповідно до закону на власний розсуд, за своєю волею, незалежно від волі інших осіб, необхідність згоди обох сторін при укладенні чи зміні договору.

3. відсутність меж земельної ділянки, а саме її межі не визначені та не встановлені – Стьопіна М.М. спростовується тим, що в березні 2006 року, власник землі отримав Державний акт, і таким чином став власником спірної земельної ділянки з виділення та фіксацією меж на місцевості.

3) В іншій аналогічній цивільній справі з однаковими обставинами справи – подібними правовідносинами, а саме цивільна справа «Стьопіна – Скорук – Таврія» справа №182/1452/13-ц, провадження №2/0182/519/2014 судом винесено зовсім протилежне рішення від 21.03.2014 року в позові ПП «Таврія» - відмовлено., ухвалою залишено без змін. Копія рішення та ухвали надається. (додаток №6)

Судом I інстанції та апеляційної інстанції позивачу відмовлено в задоволенні позову на підставі ч.6 ст.33 Закону України «Про оренду землі» через наступні підстави:

1. позивач – ПП «Таврія» не надало доказів, що особа 2 отримала вказане повідомлення.

2. Відповідно до ст.627 ЦК України, сторони є вільним в укладенні договору, виборі контрагента та визначенні умов договору з урахуванням вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, звичаїв ділового обороту, вимог розумності та справедливості.

3. Конституція України (ст.41) гарантує громадянину право розпоряджатись своєю власністю.

4. договір оренди з ПП «Таврія» від 01.06.2007 р., зареєстрований 20.09.2007 року, укладений терміном на 5 років, закінчився 20.09.2012 року.

5. ПП «Таврія» - колишній орендар, не є стороною укладеного договору оренди між ОСОБОЮ 2 з ФГ «Скорук М.А.», укладений договір оренди не порушує права позивача.

Висновки суду апеляційної інстанції в ухвалі від 02.06.2014 року -

1. строк договору оренди , укладеного між ПП «Таврія» та Особою 2 закінчився 20.09.2012 року.

2. ОСОБІ 2 на праві власності належить земельна ділянка на підставі Державного акту.

Межі земельної ділянки встановлено, присвоєно кадастровий номер земельної ділянки – 1222984500-01-001-0057.

Згоду ОСОБА 2 на продовження договору оренди від 2007 року не давала, що підтверджується завчасною заявою, що позивач отримав 15.08.2011 року.

3. знаходження земельної ділянки у загальному масиві та незаконність складання акту визначення меж, що є невід'ємною частиною договору не приймається до уваги, оскільки доказів того, що суміжні власники земельної ділянки (ОСОБА 4, ОСОБА 5, ОСОБА 6, ОСОБА 7 Новософіївської сільської ради уповноважували його (ПП «Таврія») представляти їх інтереси при визначенні меж земельної ділянки, в тому числі оспорювати їх встановлення - суду не представлені.

4. стороною ПП «Таврія» укладеного договору оренди між ОСОБОЮ 2 та ФГ «Скорук М.А.» не є, а тому даний договір не порушує права позивача.

4) В іншій цивільній справі №182/6175/14-ц, при аналогічних обставинах справи та однакових правовідносинах, провадження №2/0182/542/2015 справа «ОСОБА 2 – ФГ Скорук М.А.» - ПП «Таврія», Нікопольським міськрайонним судом винесено рішення суду від 10.02.2015 року по справі «ОСОБА 2 – ФГ «Скорук М.А.» - ПП «Таврія», яким у позові ПП «Таврія» - відмовлено, ухвалою суду апеляційної інстанції від 14.05.2015 року, провадження №22-ц/774/3942/15 – залишено без змін. Копія рішення та ухвали надається (додаток №7.)

Судом I інстанції та апеляційної інстанції позивачу відмовлено в задоволенні позову на підставі ч.6 ст.33 Закону України «Про оренду землі» через наступні підстави:

1.ст.6 Закону України «Про оренду землі», ч.4 ст.124 Земельного кодексу України, ст.125 Земельного кодексу України, ст.18 Закону України «Про оренду землі», ст.33 Закону України «Про оренду землі», а саме - як вбачається з Державного акту межі земельної ділянки встановлено, а у березні 2012 року земельній ділянці присвоєно кадастровий номер 1222984500-01-003-0112 (а.с.26,27,30)

2. 19.02.2007 року було укладено договір оренди між ПП «Таврія» та ОСОБОЮ 2, строк дії якого закінчився 29.05.2012 року., і сторонами у письмовій формі не переукладався у порядку визначеному Законом України «Про оренду землі».

3.Відсутність бажання власника землі на поновлення договору оренди підтверджуються заявами (а.с.16,17), заяви від 09.06.2010, 04.05.2011, 10.01.2012 рр.

4.список позивача від 13.02.2012 р. (а.с.6 – не є доказом отримання ОСОБА 2 листа повідомлення та проекту додаткової угоди від позивача . (а.с.31, 42).

Світлокопія повідомлення про вручення поштового відправлення (а.с.9) не є підтвердженням, що ОСОБА 2 отримав від ПП «Таврія» саме лист - повідомлення та проект додаткової угоди, оскільки у разі коли відправник надає для пересилання оригінали або ксерокопії документів або інших, що необхідно документально підтвердити, такі вкладення приймаються до пересилання листом, бандероллю або посилкою з оголошеною цінністю з описом вкладення.

Згідно п.59 та п.62 «Правил надання послуг поштового зв'язку» затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 05.03.2009 р. №270 внутрішні поштові відправлення з оголошеною цінністю з описом вкладення подаються для пересилання відкритими для перевірки їх

вкладення. У разі приймання внутрішніх поштових відправлень з оголошеною цінністю з описом вкладення бланк опису заповнюється відправником у двох примірниках. Працівник поштового зв'язку повинен перевірити відповідність вкладення опису, розписатися на обох його примірниках і поставити відбиток календарного штампеля. Один примірник опису вкладається до поштового відправлення, другий видається відправникові. На примірнику опису, що видається відправникові, працівник поштового зв'язку повинен зазначити номер поштового відправлення. (а.с.42).

Позивач – ПП «Таврія» не надав належних доказів, які б підтвердили б про належне повідомлення ОСОБУ2 – орендодавця про намір скористатись переважним правом.

Згода власника землі – ОСОБА 2 – на продовження договору оренди на новий строк – відсутня, доказом є заяви (а.с.16-17).

5. на підставі ст.627 ЦК України, ст..41 Конституції України.

Відповідач – власник землі має право на розпорядження своєю приватною власністю на власний розсуд, в тому числі і на укладення договору оренди з іншими суб'єктами господарювання.

Суд апеляційної інстанції своєю ухвалою від 14.05.2015 р., провадження №22-ц/774/3942/15 повністю згоден з висновками суду I інстанції:

1. договір оренди від 19.02.2007 р. між особою 2 та ПП «Таврія» закінчився 29.05.2012 р., сторонами у порядку визначеному Законом України «Про оренду землі» не переукладався (.с.3).

2. позивач не надав належних доказів про належне повідомлення орендодавця ОСОБА 4 про намір скористатись переважним правом на оренду земельної ділянки до спливу строку договору оренди землі у строк, встановлений цим договором, але не пізніше ніж за місяць до спливу строку договору оренди землі. Також не довів, що продовжував користуватись земельною ділянкою після закінчення строку договору оренди.

3. застосовано ст.41 Конституції України, ст..627 Цивільного кодексу України про вільне розпорядження своєю приватною власністю, та свободу договору.

5) В іншій цивільній справі між «ПП «Таврія» - ОСОБА 4 – ФГ «Скорук М.А.», провадження №22-ц/774/4114/14, справа №182/5090/13-ц - ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 24.09.2014 року, справа №6-28476св14, залишено в силі рішення Апеляційного суду Дніпропетровської області (м.Дніпропетровськ) від 17.06.2014 року, провадження №22-ц/774/4114/14, яким рішення Нікопольського

міськрайонного суду Дніпропетровської області від 25.02.2014 року – скасовано, у задоволенні позову ПП «Таврія» - відмовлено. Копія рішення та ухвали надається. (додаток №8)

Суд касаційної інстанції ухвалою від 24.09.2014 року погодився з наступними висновками рішення суду апеляційної інстанції, а саме

- На підставі Державного акту - право власності на земельну ділянку належить ОСОБІ -2, тобто відповідачка стала власником конкретної земельної ділянки для ведення товарного сільськогосподарського виробництва з виділенням та фіксацією на місцевості меж.

Заповнення (видача) бланку Державного акту на право приватної власності на землю регулюється Інструкцією №43 від 04.05.1999 року. Державний акт про право власності на земельну ділянку є результатом проведених відповідних робіт, у тому числі встановлення (відиовлення) в натурі (на місцевості) меж земельної ділянки., що підтверджується наявністю правової норми П.1.1, 1.12, 1.13, 1.14, 2.1 даної Інструкції.

- Посилання суду I інстанції в рішенні на ст.33 ЗУ «Про оренду землі» про переважне право орендаря перед іншими особами на укладення договору оренди землі на новий строк, не відповідають дійсності, оскільки положення вказаного закону не можуть бути примусом для власника землі і передбачають право, а не обов'язок на переукладення договору оренди, враховуючи при цьому положення ст.6, ч.3 ст.203, ст. 316, 317, 319, 321, 651 ЦК України - щодо свободи договору, укладення його при наявності вільного волевиявлення особи; непорушності права власності та здійснення цього права власником відповідно до закону на власний розсуд, за своєю волею, незалежно від волі інших осіб; необхідності згоди обох сторін при укладенні чи зміні договору.

Як вбачається з списку громадян з відтиском поштового штемпеля від 13.02.2012 року – зазначено і відповідача, однак без поштової квитанції про направлення відповідачу .

Згідно відповіді начальника Центру поштового зв'язку №6 «Укрпошта» за №01-07-664 від 13.12.2013 року - зазначений список не є списком на відправку реєстрованих поштових відправлень, кореспонденція відправлена простим порядком, даний список не має юридичної сили, прослідкувати проходження та вручення простої кореспонденції не можливо. (а.с.90).

Отже, думка орендодавця з приводу поновлення договору оренди землі є обов'язковою і суттєвою для подальших взаємовідносин між сторонами договору.

б) В іншій цивільній справі №182/1826/13-ц, при аналогічних обставинах справи та однакових правовідносинах, провадження №2/0182/523/2014 справа «ОСОБА 2 – ФГ «Скорук М.А.» - ПП «Таврія», Нікопольським міськрайонним судом винесено рішення суду від 21.03.2014 р. по справі «ОСОБА 2 – ФГ «Скорук М.А.» - ПП «Таврія», яким у позові ПП «Таврія» - відмовлено, ухвалою суду апеляційної інстанції від 20.05.2014 року, провадження №22-ц/774/4330/14 – залишено без змін. Копія рішення та ухвали надається (додаток №9).

Судом I інстанції та апеляційної інстанції позивачу відмовлено в задоволенні позову на підставі ст.33 Закону України «Про оренду землі», ст.203, 627 ЦК України через наступні підстави:

1.договір оренди з ПП «Таврія» від 10.02.2007 року, укладений на 5 років, закінчився 23.03.2012 року.

Відповідно до п.2,11 договору у разі закінчення строку дії договору оренди, орендар зобов'язаний повернути орендодавцеві земельну ділянку у стані у якому він одержав землю в оренду.

Відповідно до п.3.2. договору передбачає, що договір оренди припиняється у разі закінчення терміну на який його було укладено.

Відповідно до Державного акту межі земельній ділянці встановлено, присвоєно кадастровий номер. (а.с.37).

2.ОСОБА 2 (власник землі) завчасно повідомила ПП «Таврія» заявою про небажання здавати в оренду земельну ділянку на новий строк - 13.02.2012 р. (а.с.38).

3. позивач – ПП «Таврія» не надало доказів, що ОСОБА 2 отримала повідомлення від орендаря ПП «Таврія» на новий строк поновити договір оренди.

Відповідно до ст..33 Закону України «Про оренду землі» - орендар який має намір скористатись переважним правом на укладення договору оренди землі на новий строк, зобов'язаний повідомити про це орендодавця до спливу строку договору оренди землі у строк, встановлений цим договором , але не пізніше ніж за місяць до спливу строку оренди землі.

4. Відповідно до ст.627 ЦК України, сторони є вільними в укладенні договору, виборі контрагента та визначенні умов договору з урахуванням вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, звичаїв ділового обороту, вимог розумності та справедливості.

3.Конституція України (ст.41) гарантує громадянину право розпоряджатись своєю власністю.

4. договір оренди з ПП «Таврія» від 10.02.2007 р., зареєстрований 23.03.2007 року, укладений терміном на 5 років, закінчився 23.03.2012 року.

5. ПП «Таврія» - колишній орендар, не є стороною укладеного договору оренди між ОСОБОЮ 2 з ФГ «Скорук М.А.», укладений договір оренди не порушує права позивача.

Висновки суду апеляційної інстанції (м.Дніпропетровськ) в ухвалі від 20.05.2014 року, якою рішення суду I інстанції залишено без змін -

1.строк договору оренди , укладеного між ПП «Таврія» та Особою 2 закінчився 23.03.2012 року.

2. ОСОБИ 2 на праві власності належить земельна ділянка на підставі Державного акту.

Відповідач отримав Державний акт на право власності на земельну ділянку, таким чином став власником конкретної земельної ділянки з виділенням та фіксацією меж.

3. положення ст..33 Закону України «Про оренду землі» не можуть бути примусом для власника земельної ділянки і передбачають право , а не обов'язок на переукладення договору оренди, враховуючи при цьому положення ст..6, ч.3 ст.203, ст..316, 317, 319, 321, 651 ЦК України щодо свободи договору, укладення його при наявності вільного волевиявлення особи; непорушності права власності та здійснення цього права власником відповідно до закону на власний розсуд, за своєю волею, незалежно від волі інших осіб; необхідності згоди обох сторін при укладенні чи зміні договору.

Позивач надав список громадян з відтиском поштового штемпеля від 13.02.2012 року, в якому зазначено лише прізвище відповідача.

Але не надав:

1).поштової квитанції до цього списку, відомостей про направлення на адресу відповідача проекту додаткової угоди щодо продовження договору оренди земельної ділянки цей список не містить.

2).доказів отримання відповідачем (власником землі) листа – повідомлення від 10.02.2012 року про намір позивача скористатись своїм переважним правом на укладення договору оренди на новий строк та про надіслання проекту додаткової угоди.

Відповідно до ч.4 ст.33 даного закону – при поновленні договору оренди землі його умови можуть бути змінені за згодою сторін, а у разі недосягнення домовленості щодо орендної плати та інших істотних умов договору переважне право орендаря на укладення договору оренди землі – припиняється.

Отже, думка орендодавця з приводу поновлення договору оренди землі є обов'язковою і суттєвою для подальших взаємовідносин між сторонами договору.

4.Згоду ОСОБА 2 на продовження договору оренди від 2007 року не давала, що підтверджується завчасною заявою, що позивач отримав у липні 2011 року.

5. Досліджуючи список з поштовим штемпелем як доказ по справі наданий позивачем, суд зробив висновок, що наданий список є неналежним доказом.

Оскільки , до списку відсутня поштова квитанція, відомості про перелік документів, у тому числі і наявність відправленої додаткової угоди з намірами (пропозицією) поновити договір на новий строк, яку власник землі повинен розглянути.

Відповідно до відповіді начальника Центру поштового зв'язку №6 Дніпропетровської дирекції УДППЗ «Укрпошта» за №01-07-664 від 13.12.2012 року, яким було надано для огляду та аналізу даного списку як документу на відповідність його вимогам чинного закону, та юридичної значимості у справі, - було зазначено наступне:

- **Прослідкувати проходження та вручення простої кореспонденції не можливо.**

7) ***В іншій цивільній справі №0426/13745/2012, при аналогічних обставинах справи та однакових правовідносинах, провадження №2/0182/117/2014 справа «гр.Кравченко Лідії Нестерівни – ФГ «Скорук М.А.» - ПП «Таврія», Нікопольським міськрайонним судом винесено рішення суду від 19.02.2014 р. по справі «гр.Кравченко Лідії***

Нестерівни – ФГ «Скорук М.А.» - ПП «Таврія», яким у позові ПП «Таврія» - відмовлено, ухвалою суду апеляційної інстанції від 25.03.2014 року, провадження №22-ц/774/3241/14 – залишено без змін. Копія рішення та ухвали надається (додаток №10)

Судом I інстанції та апеляційної інстанції позивачу відмовлено в задоволенні позову на підставі ст.33, 35 Закону України «Про оренду землі», ст.203, 627 ЦК України через наступні підстави:

1. На підставі Державного акту про право власності на земельну ділянку - Кравченко Л.Н. стала власником земельної ділянки., межі земельної ділянки встановлено. (а.с.72), земельній ділянці присвоєно кадастровий номер . (а.с.62,72).

2. укладений 08.02.2007 р. договір оренди між Кравченко Л.Н. та ПП «Таврія» терміном на 5 років закінчився 23.03.2012 р.

3. Кравченко Л.Н. завчасно було написано заяву про небажання переукладати договір оренди на новий строк, отримана позивачем 15.08.2011 р. (а.с.56).

4. позивач не надав доказів отримання власником землі – Кравченко Л.Н. вказаного листа – повідомлення та проекту додаткової угоди.

5. ПП «Таврія» - колишній орендар, не є стороною укладеного договору оренди між ОСОБОЮ 2 з ФГ «Скорук М.А.», укладений договір оренди не порушує права позивача.

Висновки суду апеляційної інстанції визначені ухвалою від 25.03.2014 року -

1. відсутність меж та знаходження земельної ділянки в загальному масиві спростовується наявністю Державного акту., отриманого відповідачем в березні 2006 року. (арк.. 2 абз. 9 ухвали суду апеляційної інстанції) та наявністю акту про відновлення та узгодження меж вказаної земельної ділянки від 12.03.2012 р. (а.с. 72).

2. положення вказаного ст.33 Закону України «Про оренду землі» про переважне право орендаря перед іншими особами на укладення договору оренди землі на новий строк, не є підставою для скасування рішення, оскільки положення даного закону не можуть бути примусом для власника земельної ділянки і передбачають право, а не обов'язок переукладення договору оренди, враховуючи при цьому положення ст.6, ч.3 ст.203, ст.316, 317, 319, 321, 651 ЦК України щодо свободи договору, укладення його при наявності вільного волевиявлення особи; непорушності

права власності та здійснення цього права власником відповідно до закону на власний розсуд, за своєю волею, незалежно від волі інших осіб; необхідності згоди обох сторін при укладенні чи зміні договору. (абз.11 арк.2 ухвала суду апеляційної інстанції).

3. Кравченко Л.Н. неодноразово попереджала ПП «Таврія» про небажання продовжувати договір оренди земельної ділянки. (абз. 6 арк.2 ухвали), та арк.. 3 абз. 2 ухвали - Кравченко направила заяву - попередження (а.с.56).

8) В іншій цивільній справі №182/5087/13-ц, при аналогічних обставинах справи та однакових правовідносинах, провадження №2/0182/2583/2013 справа « ОСОБИ 3 – ФГ «Скорук М.А.» - ПП «Таврія», Нікопольським міськрайонним судом винесено рішення суду від 10.09.2013 р. по справі «ОСОБИ 3 – ФГ «Скорук М.А.» - ПП «Таврія», яким у позові ПП «Таврія» - відмовлено, ухвалою суду апеляційної інстанції від 12.11.2013 року, провадження №22-ц/774/10798/13 – залишено без змін. Копія рішення та ухвали надається. (додаток №11).

Судом I інстанції та апеляційної інстанції було зроблено наступні висновки:

1). Як вбачається з Державного акту межі земельної ділянки встановлено, у березні місяці 2012 р. земельній ділянці присвоєно кадастровий номер (а.с.50).

2). договір оренди укладений між ОСОБОЮ 3 та ПП «Таврія», закінчився 29.05.2012 р. (а.с.4).

3.) Власник землі - ОСОБА 3 письмово попередила ПП «Таврія» про небажання продовжувати оренду земельної ділянки (а.с.43) . Це повідомлення було отримано ПП «Таврія» 15.07.2011 року (а.с.43 зворот).

Наявність завчасно направленої заяви про небажання поновлювати договір на новий термін (а.с.43) є доказом про відсутність мовчазної згоди власника землі на поновлення договору оренди від 2007 року на новий строк. (абз.11 арк. 2 рішення суду).

4) . ПП «Таврія» - колишній орендар, не є стороною укладеного договору оренди між ОСОБОЮ 2 з ФГ «Скорук М.А.», укладений договір оренди не порушує права позивача.

5.) застосовано ст..627 ЦК України, та ст..41 Конституції України - про право розпоряджатись своєю власністю, та вільне укладення договору.

При цьому, як суди нижчих інстанцій, так і Верховний Суд України , по – різному застосовували наведені норми при розгляді абсолютно

аналогічних спорів, що відповідно до статті 94 Закону України «Про Конституційний Суд України» є підставою для їх офіційного тлумачення в зв'язку з неоднозначним застосуванням, оскільки таке застосування призвело до порушення конституційних прав суб'єктів звернення - у даному випадку власника землі – Міщанчук В.Г. та законного орендаря – ФГ «Скорук М.А.».

ОБГРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ В ОФІЦІЙНОМУ ТЛУМАЧЕННІ ПОЛОЖЕНЬ ч.1, ч.2, ч.3, ч.4, ч.5, ч.6 СТ.33 ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ОРЕНДУ ЗЕМЛІ», ДІЮЧОЇ СТАНОМ НА СЬОГОДНІ, В РЕДАКЦІЇ ЗАКОНУ №3038-VI (3038-17) ВІД 17.02.2011 року

Сьогоднішня ситуація в Україні, коли власники своєї землі (колишні колгоспники - селяни) своєї приватної власності розпоряджаючись своїм конституційним правом (право вільно розпоряджатись своєю приватною власністю - ст. 41 Конституції України) здають свою землю іншому орендарю на кращих умовах, більш вигідніших ніж були раніше, шляхом укладення договору оренди на нових умовах, що судом визнається недійсним через наявність переважного права у колишнього орендаря, та відсутність меж у земельній ділянці, призводить до грубого порушення конституційних прав власника землі який має право вільного розпорядження своєю приватною власністю гарантоване Конституцією, та порушення законних прав нового орендаря, який взяв дану земельну ділянку в оренду на законних умовах у відповідності до вимог чинного закону.

Головним моментом в період здійснення державної реєстрації договору оренди (права оренди) між Міщанчук В.Г. з ФГ «Скорук М.А.», було перевірити закінчення строку дії попередньої оренди - права оренди колишнього орендаря – ПП «Таврія».

Оскільки, строк дії договору оренди від 2007 р. з ПП "Таврія" на дану земельну ділянку - закінчився, отже перешкод у здійсненні державної реєстрації укладеного договору оренди від 2012 р. з ФГ "Скорук М.А." та Міщанчук В.Г. - не було.

Сьогоднішня ситуація, яка склалась по моїй справі при застосуванні суддями в процесі здійснення правосуддя ст.33 Закону України «Про оренду землі» (діючої в редакції з 2011 року), призводить до порушення прав громадян — власників своєї приватної власності, які мають більше прав до своєї землі ніж колишній орендар, адже це приватна власність громадянина!

Порушення прав громадянина полягають в наступному:

- *Безпідставне* визнання *недійсним* укладеного в 2012 р. договору оренди з ФГ «Скорук М.А.», умови якого є найвигідніші аніж були у Міщанчук В.Г. з попереднім орендарем.

Виникає запитання чому умови укладеного договору оренди з ФГ «Скорук М.А.» були вигідніші аніж з ПП «Таврія», вважаю за необхідне пояснити наступне:

- 1) Вимоги до договору оренди земельної ділянки, цільове призначення якої ведення товарного сільськогосподарського виробництва визначені спеціальною нормою закону – ст.15 Закону України «Про оренду землі».

Договір оренди від 2007 року укладений з ПП «Таврія» було укладено у відповідності до вимог даної норми ст.15 вищезгаданого Закону в редакції діючої норми станом на 09.02.2007 року, яка передбачала вимоги до тексту договору оренди на той період - перелік тих істотних умов, що повинні бути передбачені сторонами у договорі в обов'язковому порядку на період його укладення тобто станом на 2007 р.

До даної норми ст..15 даного закону в 2008, 2011, 2015 р. вносились зміни.

Зміни до даної статті стосувались збільшення переліку істотних умов договору оренди, а саме у 2008 р. - перелік істотних умов даної норми було доповнено ще однією умовою – умови передачі у заставу та внесення до статутного фонду права оренди земельної ділянки.

Зміни до ст..15 даного закону у 2011 році стосувались визначення більшої інформації в частині такої істотної умови договору як « об'єкту оренди» - а саме кадастровий номер, місце розташування, та розмір земельної ділянки.

З 2015 р. вимоги ст.. 15 даного закону викладена в іншій редакції - зменшено перелік істотних умов договору, всі інші зазначаються за згодою сторін.

Відповідно до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення умов ведення бізнесу (дерегуляція)» прийнятий 12.02.2015 року , набрав чинності з 05.04.2015 року , було внесено зміни до ст.19 Закону України «Про оренду землі», та ст..93 Земельного кодексу України, а саме –

Ч.3 Ст..19 Закону України «Про оренду землі» викладена в іншій редакції -

«при передачі в оренду земельної ділянки сільськогосподарського призначення для ведення товарного сільськогосподарського призначення строк дії договору оренди визначається за згодою сторін, але не може бути меншим як 7 років».

Ст.93 Земельного кодексу України викладена в іншій редакції, а саме доповнено **ч.11** - *«при передачі в оренду земельної ділянки сільськогосподарського призначення для ведення товарного сільськогосподарського призначення строк дії договору оренди визначається за згодою сторін, але не може бути меншим як 7 років».*

Земельна ділянка яка належить Міщанчук В.Г. на праві приватної власності має цільове призначення - для ведення товарного сільськогосподарського виробництва.

Для чого заявником зазначено вищезгадані зміни до ст.15 даного закону?

Судом I інстанції та в апеляційному порядку досліджувалась додаткова угода (проект) ПП «Таврія» викладена в одній редакції, запропонований строк оренди ПП «Таврія» - був 5 років, та 3 % від нормативної грошової оцінки земельної ділянки – розмір орендної плати. Копія даної додаткової угоди надається. (додаток №12)

Суд надавши перевагу позивачу - зобов'язав Міщанчук В.Г. укласти дану додаткову угоду.

Однак, після набрання рішення суду законної сили, позивач зіславшись на рішення суду, яким власника землі зобов'язано в примусовому порядку укласти додаткову угоду - направляє інший проект додаткової угоди – викладений в іншій редакції. Копія додаткової угоди надається. (додаток № 13)

З якою метою це робиться?, тобто чому позивачем змінюється проект (текст – зміст) додаткової угоди, що направляється позивачем Міщанчук В.Г. в іншій редакції?

Пояснюємо наступне:

Позивач ПП «Таврія» звернувся до Міщанчук В.Г., та ФГ «Скорук М.А.» у 2012 р. з позовом.

Вимоги до запропонованих істотних умов договору оренди що виражені та встановлюються ст.15 Закону України «Про оренду землі» - змінюються на протязі 2008, 2011, 2015 р.

Проект додаткової угоди, який було надано позивачем до позовної заяви в якості додатків, підтверджував факт, що умови запропоновані позивачем були не гірші аніж умови укладеного договору оренди з ФГ «Скорук М.А.».

Однак, станом на сьогодні вимоги до договору оренди вже інші.

Тому, позивач звернувся до Міщанчук В.Г. з проектом додаткової угоди що містить «пусті графи», і це чітко вбачається з проекту наданого колегії для огляду., тому що якщо раніше мінімальний строк оренди був 5 років, а максимальний 50 років.

То з 05.04.2015 року – мінімальний строк оренди земельної ділянки цільове призначення якої ведення товарного с/г виробництва - 7 років, максимальний - 50 років.

Розмір орендної плати що зазначається в грошовому виразі серед умов договору оренди визначається сторонами договору у відсотковому розмірі (%) і залежить від нормативної грошової оцінки земельної ділянки, яка кожен рік змінюється і збільшується.

Позивач направив Міщанчук В.Г. проект додаткової угоди в новій редакції (після винесених судового рішення та ухвали), яка в судовому порядку не досліджувалась. (додаток №13)

Для чого це зроблено? Текст даної додаткової угоди з «пустими графами» викладено в новій формі позивачем до вимог діючого закону станом на сьогодні, оскільки вимоги до умов оренди змінюються.

Ту додаткову угоду, що досліджувалась судом (додаток №12) в застарілій редакції, органи юстиції не зареєструють, оскільки зміст її не відповідає нормі ЧИННОГО ЗАКОНУ, діючого станом на сьогодні.

Новий проект додаткової угоди викладений з пустими графами, тому що вимоги до оренди станом на сьогодні інші, і залежать від бажання обох сторін угоди.

Виникає велике запитання – зміст ст.33 Закону України «Про оренду землі» може бути примусом для власника землі - укладати договір чи то додаткову угоду з колишнім орендарем через наявність у нього переважного права???

Відповідно до змісту Закону України «Про оренду землі» - зазначено що орендодавець за згодою передає земельну ділянку орендарю.....

Відносно строку оренди як істотної умови договору, то розмір даного строку може бути від 7 років - мінімальний, та 50 років – максимальний строк оренди.

Виникає велике запитання чому Міщанчук В.Г. повинна підписувати додаткову угоду з пустими графами, після чого позивач може дописати найбільший строк оренди, що є недопустимим .

Відповідно до ст.15 даного закону викладеній з 12.02.2015 року - ч.5 даної норми передбачає, що за ЗГОДОЮ сторін у договорі оренди землі можуть зазначатися інші умови.

Виникає велике запитання - чи може бути ст.33 Закону України «Про оренду землі» примусом для власника землі укладення з колишнім орендарем своєї земельної ділянки проекту додаткової угоди з пустими графами, що є грубим порушенням норм чинного закону та прав власника землі.

Укладення як договору чи то додаткової угоди залежить від волі (бажання) обох сторін, при відсутності бажання одного з сторін укладення договору чи то поновлення його є неможливим.

Однак, керуючись ст.33 Закону України «Про оренду землі» - суд здійснюючи правосуддя, зобов'язав Міщанчук В.Г. укласти додаткову угоду, всупереч її волі та бажанню.

- *прав гарантованих ст. 41 Конституцією України (Кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю...*

Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним.

- *прав гарантованих ст. 319 Цивільного кодексу України - Власник володіє, користується, розпоряджається своїм майном на власний розсуд.*
- *Прав гарантованих ст.638 Цивільного кодексу України - Договір є укладеним, якщо сторони в належній формі досягли згоди з усіх істотних умов договору.*

Істотними умовами договору є умови про предмет договору, умови, що визначені законом як істотні або є необхідними для договорів даного виду, а також усі ті умови, щодо яких за заявою хоча б однієї із сторін має бути досягнуто згоди.

Договір укладається шляхом пропозиції однієї сторони укласти договір (оферти) і прийняття пропозиції (акцепту) другою стороною.

- За небажання укладати додаткову угоду з пустими графами, до власника землі Міщанчук В.Г. органами Державної виконавчої служби Нікопольського міськрайонного управління юстиції Дніпропетровської області застосовано штрафні санкції, в загальній сумі до 2 тис. грн., що нею сплачено. Копії постанов ДВС надаються (додаток №. 16)
- Позивачем осінню 2015 року на даній земельній ділянці було скошено врожай пшениці, посіяний ФГ «Скорук М.А.», який належить Скорук. ПП «Таврія» не має ніякого відношення до посівів на даній земельній ділянці, оскільки право оренди на дану земельну ділянку за ПП «Таврія» не зареєстровано.
- ПП «Таврія» не дає господарювати на земельній ділянці ані Міщанчук В.Г. як власнику земельної ділянки - самостійно обробляти дану земельну ділянку, ані ФГ «Скорук М.А.» - законному орендарю даної земельної ділянки.

Отримавши рішення суду, ПП «Таврія» вважає, що йому належить право оренди на дану земельну ділянку і його вже не цікавить укладення з Міщанчук В.Г. додаткової угоди, так як здійснює активні протиправні дії, розуміючи що рішення суду виконати йому взагалі не можливо.

Міщанчук В.Г. захистити свої права в органах суду I та апеляційної інстанції - не вдалось, а тому рішення суду було отримано та подано на виконання до органів державної влади.

На що було отримано відповідь – право оренди належить ФГ «Скорук М.А.». Копія відповіді надається. (додаток №14)

Виникає велике запитання, хто є орендарем даної земельної ділянки – той у кого є рішення суду - яке не впливає на появу права оренди за колишнім орендарем (ПП «Таврія») чи той суб'єкт господарювання з ким між Міщанчук В.Г. укладений договір оренди, строк оренди якої триває до 2017 року.

Тобто, договір оренди від 2007 року укладений з ПП «Таврія» додатковою угодою на новий строк не поновлювався.

Відповідно до ст.33 Закону України «Про оренду землі» для земельних ділянок приватної власності серед підстав поновлення договору оренди визначено додаткову угоду.

По цивільній справі «Міщанчук – Скорук – Таврія» - суд в судовому порядку визнав поновленим договір оренди від 2007 року.

Виникає велике запитання - рішення суду може бути підставою поновлення договору оренди земельної ділянки, цільове призначення якої ведення товарного сільськогосподарського виробництва, тоді як органи державної влади - юстиції, та сторони укладених договорів оренди по всій Україні керуються ст.33 даного закону серед підстав поновлення договору визначено тільки – додаткову угоду.

Для прикладу підтвердження порядку (процедури) здійснення поновлення укладеного договору оренди надається договір оренди, зареєстрований у відповідності до вимог закону та додаткова угода, що пройшла державну реєстрацію в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. (додаток №15)

Тобто, поновити договір оренди можливо тільки додатковою угодою, а не рішенням суду шляхом визнання поновленим договір оренди, строк дії якого закінчився.

В зв'язку з тим, що напрацьована судьями різних інстанцій судова практика пішла різним шляхом, і підтверджує наявність фактів неоднозначного застосування судами України положень ч.1, ч.2, ч.3, ч.4, ч.5, ч.6 ст.33 Закону України «Про оренду землі», наслідком чого є грубе порушення конституційних прав громадян як власників своєї землі, яким вона належить на праві приватної власності, і які здають свою земельну ділянку після спливу строку дії договору оренди з ГП «Таврія», іншому орендарю – ФГ «Скорук М.А.» на законних умовах у відповідності до ст.15, ст.33 Закону України «Про оренду землі», однак судами безпідставно дані договори оренди визнаються недійсними, з паралельним задоволенням такої позовної вимоги як визнання поновленим договору оренди з попереднім орендарем.

Офіційне тлумачення даної норми, а саме ч.1, ч.2, ч.3, ч.4, ч.5, ч.6 ст.33 Закону України «Про оренду землі» зможе дати відповідь на наступні запитання - чи є переважне право на поновлення договору оренди землі на новий строк у колишнього орендаря підставою визнання недійсним укладеного договору оренди з іншим орендарем? що є підставою поновлення договору оренди землі з приватною формою власності – додаткова угода чи рішення суду? чи необхідна згода обох сторін договору оренди на його поновлення? а також в якій формі орендар повинен був повідомити своєму орендодавцю про свої наміри : довести до відома про

свою пропозицію та отримати від орендодавця думку на свою пропозицію чи здійснити похід на відділення пошти та отримати список з поштовим штемпелем? а доведення до відома власника землі про свої наміри не є суттєвим, оскільки в законі не прописано порядок направлення поштової кореспонденції.., чи є норма ст.33 Закону України «Про оренду землі» примусом для власника землі передати на новий строк в оренду свою земельну ділянку, так як у колишнього орендаря є переважне право на її поновлення?

Отже, як бачимо у даному конституційному зверненні бачимо, що судді розглядаючи безліч аналогічних цивільних справ по – різному застосували ст.33 Закону України «Про оренду землі», застосовуючи при здійсненні правосуддя усі її частини, а саме ч.1, ч.2, ч.3, ч.4, ч.5, ч.6.

Отже, як бачимо по справі Міщанчук В.Г. (додаток №1) судом застосовано ч.1,4,5, ст.33 Закону України «Про оренду землі» - арк..4 абз.4 рішення суду I інстанції від 19.05.2015 року, а також ч.6 ст.33 Закону України «Про оренду землі» - арк..5 абз.4, 6 рішення суду I інстанції та абз.11 арк.6 тоді як по інших цивільних справах (додаток №2,3,4,5,6,7,8) по іншому застосовано норму статті 33 Закону України «Про оренду землі».

Через наступні підстави:

1. орендар зобов'язаний повідомити орендодавця повідомленням про наміри поновити договір оренди на новий строк. Чого зроблено не було. ПП «Таврія» доказів не надало. (додаток №2,3).
2. наданий ПП «Таврія» список не є доказом повідомлення. (додаток №4).

Однак по справі Міщанчук В.Г. - суд взяв до уваги білий аркуш паперу «список громадян» з переліком громадян кому ПП «Таврія» направило листи – повідомлення. Список наданий без поштової квитанції та доказів отримання орендодавцем отримання листа повідомлення (пропозиції). – арк..4 абз. 8 рішення суду I інстанції від 19.05.2015 року.

3. відсутня поштова квитанція про направлення ПП «Таврія» орендодавцю повідомлення. (додаток №5).
4. ПП «Таврія» не надала доказів, що ОСОБА 2 - орендодавець отримала повідомлення від ПП «Таврія».
ПП «Таврія» не надала поштової квитанції про відправку і не надала доказів про отримання орендодавцем повідомлення. (додаток №6).
5. ПП «Таврія» не надав доказів отримання Кравченко Л.Н. листа повідомлення та проекту додаткової угоди. (додаток №7).

Відповідно до ч.2ст.33 Закону України «Про оренду землі» - орендар зобов'язаний повідомити про це орендодавця

Як бачимо, в наданих Міщанчук В.Г. судових рішеннях судами по різному застосовано ст.33 Закону України «Про оренду землі», у тому числі і ч.2.

По справі Міщанчук В.Г. (додаток №2). – суд взяв до уваги список громадян – наданий ПП «Таврія», тоді як по інших цивільним справам , рішення судів надано - список громадян наданий ПП «Таврія» на білому аркуші паперу без поштової квитанції про його відправку та без поштових доказів про його отримання громадянами не взято суддями до уваги – так як він не є належним та допустимим доказом у відповідності до норми чинного закону.

В зв'язку з тим, що судом по – різному застосовано також і ч.2 ст.33 Закону України «Про оренду землі» - виникла гостра необхідність у її тлумаченні.

Необхідність офіційного тлумачення як ч.1 так і ч.2, а також ч.4, ч.5, ч.6 ст.33 закону України «Про оренду землі» полягає у тому, що судом при здійсненні правосуддя застосовується дана норма по – різному., тоді коли інші колегії суддів виносячи рішення судів по аналогічним справам відмовляють в задоволенні позовів ПП «Таврія» - надаючи перевагу власникам землі, земля яких є приватною власністю громадян. І ст.33 Закону України «Про оренду землі» не може бути як примусом для власника землі укладати додаткову угоду з колишнім орендарем так і підставою для визнання недійсним договору оренди укладеного між орендодавцем з іншим орендарем.

Згідно вищевикладеного, на підставі п. 4 ст. 13, 42, 43, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України, ст. 147, п.2 ст.150 Конституції України,

ПРОШУ:

1.дати офіційне тлумачення ч.1, ч.2, ч.3, ч.4, ч.5, ч.6 ст. 33 Закону України “Про оренду землі”.

ДОДАТОК:

1. копія рішення Нікопольського міськрайонного суду Дніпропетровської області від 19.05.2015 р. та Ухвали Апеляційного суду Дніпропетровської області від 15.10.2015 р., в 3 екз., на 24 арк.
2. копія договору оренди між Міщанчук В.Г. з ПП «Таврія» від 2007 року, в 3 екз., на 3 арк.
3. копія договору оренди між Міщанчук В.Г. з ФГ «Скорук М.А.» від 2012 року, в 3 екз., на 3 арк.
4. Постанова Верховного Суду України від 01.10.2013 року, в 3 екз., на 62 арк.
5. рішення та ухвала по цивільній справі №0426/13748/2012, провадження №2/0182/500/2014, в 3 екз., на 11 арк..
6. рішення та ухвала по цивільній справі №182/1452/13-ц, провадження №2/0182/519/2014, в 3 екз., на 12 арк..
7. рішення та ухвала по цивільній справі №182/6175/14-ц, провадження №2/0182/542/2015, в 3 екз., на 12 арк..
8. рішення Апеляційного суду Дніпропетровської області та ухвала ВССУ по справі №182/5090/13-ц, провадження №22-ц/774/4114/14, в 3 екз., на 15 арк..
9. рішення та ухвала по справі №182/1826/13-ц, провадження №2/0182/523/2014, в 3 екз., на 12 арк..
10. рішення та ухвала по справі №0426/13745/2012, провадження №2/0182/117/2014, в 3 екз., на 15 арк..
11. рішення та ухвала по справі №182/5087/13-ц, провадження №2/0182/2583/2013, в 3 екз., на 12 арк..
12. проект додаткової угоди ПП «Таврія» до договору оренди від 2007 року, який залучався до матеріалів цивільної справи та досліджувався судом, в 3 екз., на 3 арк.
13. проект додаткової угоди ПП «Таврія» в новій редакції, в 3 екз., на 3 арк.
список ПП «Таврія» з поштовим штампелем, в 3 екз., на 3 арк., відповідь ЦПЗ №6 , в 3 екз., на 3 арк.

14. Відповідь Управління Держгеокадастру у Нікопольському районі Дніпропетровської області, в 3 екз., на 3 арк..

15. договір оренди та додаткова угода, в 3 екз., на 12 арк..

16. постанови Державної виконавчої служби Нікопольського МРУЮ про штрафні санкції за відмову укласти додаткову угоду з ПП «Таврія» - колишнім орендарем, в 3 екз., на 6 арк.

З повагою,

гр. Міщанчук В.Г.

04.03.2016 року.